

TÉMA 6: NÁŠ BOH JE SVÄTÝ

Prehľad témy

Doteraz sme v Starej a Novej zmluve sledovali, ako nám Boh zjavuje sám seba. Žasli sme nad tým, že nielenže sa nekonečný, zvrchovaný Boh vesmíru zjavil smrteľným stvoreniam, ale sa tiež intenzívne uchádzal o vzťah s hriešnymi mužmi a ženami, a to napriek tomu, že my sme ho neustále odmietali. Avšak skutočný zázrak Božieho úsilia o nás prináša aj toto úžasné zistenie: Nie je to len *nejaký* boh, ktorý túži po dôvernom vzťahu a spoločenstve s úplne hriešnymi ľuďmi – je to *absolútne svätý Boh*. Svätosť je podstatou jeho bytia. Skutočnosť, že musí odstrániť všetko, čo je nesväté, vyvoláva čiru hrôzu. Neuveriteľným zázrakom Božej svätosti je, že Boh prekoná neskutočné vzdialenosti, aby sa s nami o ňu mohol podeliť. Jeho veľkou túžbou je odovzdať nám jeho podstatu a pretvoriť nás na „tých, ktorí sú svätí“ – „na svätcov“ – tých, ktorí mu svojimi premenenými životmi prinesú slávu a potešenie.

V tejto téme:

- Preskúmame hrôzostrašnú Božiu svätosť.
- Ukážeme, že svätý Boh sa uchádza o dôverný vzťah s hriešnymi a odbojnými bytosťami.
- Potvrdíme, že jeho túžbou je, aby sme boli svätí.
- Odhalíme, že dôverný vzťah s našim svätým Bohom nevzniká automaticky, ale existuje ako dôsledok nášho podriadenia sa jeho premieňajúcemu dielu v našich životoch.
- Naučíme sa, ako Boh používa životné okolnosti, aby nás urobil podobnými Kristovi.

Pochopenie témy

Čo je Božia svätosť? Čo Božia svätosť znamená pre nezachránených hriešnikov? Čo znamená pre zachránených hriešnikov? Čo odo mňa vlastne Boh očakáva? Je pre mňa, hriešnika, naozaj možné zažívať dôverný vzťah s morálne dokonalým Bohom? Ako sa zo mňa Boh môže tešiť, keď tak veľmi zápasím s hriechom?

Výroky

(Výroky sú úryvky a citáty, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Boh ma miluje presne takého, aký som.“

„Kto spomedzi bohov je taký ako ty, Hospodin? Kto sa ti vyrovná velebou svätosti? Divotvorca hrozný, hoden všetkej chvály?“ – Exodus 15:11

„Svätosť Boha znamená: „Nie je to žiaden pán Milý Ľudko.““

„Mnohí považujú svätosť za prvoradú Božiu vlastnosť, pretože svätosť preniká všetkými ostatnými vlastnosťami Boha a je v súlade s tým, kým On je a so všetkým, čo robí.“ – Paul Enns

„Vložil som svoju vieru v Krista, aby ma zachránil. Prečo teda toľko kriku okolo toho, ako žijem?“

„Môj otec bol samospravodlivý, náročný a nemilosrdný. Takto si predstavujem Božiu svätosť.“

„Boh nielenže je bez akejkolvek morálnej skazenosti alebo zla, On nie je schopný prítomnosť zla ani len tolerovať. On je, takpovediac, na hriech a zlo alergický. Preto tí, ktorí sú Jeho, sa musia usilovať o rovnakú svätosť, ktorá je základom Jeho vlastnej podstaty.“ – Millard Erickson

„Svätosť Boha znamená, že jedného dňa sa môžem tešiť na to, že budem od hriechu a od jeho dôsledkov slobodný – úplne slobodný!“

Príklady zo života

Gabi

Fíha! Gabi, váš spolubývajúci, vás tento krát poriadne šokoval. Rozhodol sa, že sa vysťahuje z vášho bytu, ktorý ste si spolu posledné tri roky prenajímali, a nastahuje sa k svojej priateľke.

Spočiatku ste si mysleli, že jeho rozhodnutie bolo reakciou na niečo, čo ste urobili. Samozrejme, nie ste dokonalý spolubývajúci, ale to nie je ani on! Celkovo máte veľmi dobrý vzťah a Gabiho považujete za jedného zo svojich najbližších priateľov.

Tak prečo by mal teraz sťahovať k svojej priateľke? Koniec koncov, je kresťan, rovnako ako aj jeho priateľka. To vy ste ich vlastne zoznámili na vianočnej oslave pre nezadaných, vediac, že by boli skvelým párom. Vo svojej mysli vôbec nespochybňujete, že obaja vedia, že by bolo nesprávne začať spolu žiť, ale keď konečne pozbierate odvahu porozprávať sa s Gabim, príde s takýmto záverom: „Veď sa predsa máme radi a raz sa pravdepodobne vezmeme. A okrem toho, Boh nie je taký pruderný. On sex stvoril a chce, aby sme si ho užívali.“

Gabiho spôsob uvažovania vás veľmi zarmútil. Máte ho predsa radi ako brata a chcete pre neho len to najlepšie. Čo odpoviete, aby ste Gabimu pomohli porozumieť Božej svätosti a tomu, čo to znamená pre veriacich?

Žanet

Žanet je jednou z najmilších osôb v kancelárii. Je starostlivá, štedrá a žije životným štýlom, ktorý sa podobá tomu kresťanskému tak veľmi, ako to je len možné. A pritom nie je kresťankou. Niekedy vás dokonca ešte aj zahanbí! Jej život je tak veľmi morálne disciplinovaný a plný zásad, že nevidí žiadnu potrebu uveriť v Krista, aby jej boli odpustené hriechy. Raz ráno sa počas prestávky v práci vrátite k svojej ostatnej konverzácii. „Obdivujem ťa za to, aká si verná svojej cirkvi,“ hovorí ona. „Ale moje náboženstvo je hlboko osobnou záležitosťou. Ja verím, že Boh odo mňa očakáva iba to, aby som sa snažila, ako najlepšie viem a na základe toho ma bude aj súdiť.“ Ako Žanet odpoviete?

Aká hlavná otázka alebo téma tu stojí pred nami?

Štúdium Písma

Izaiáš 6:1-5

V roku, keď zomrel kráľ Uzzija, videl som Pána sedieť na vysokom a vznešenom tróne. Okraje jeho rúcha naplňali chrám. 2 Nad ním stáli serafi. Každý mal po šesť krídel: dvoma si zakrývali tvár, dvoma si zakrývali nohy a dvoma lietali. 3 Jeden druhému volal: Svätý, svätý, svätý je Hospodín zástupov, celá zem je plná jeho slávy. 4 Prahy dverí sa zachveli od hlasu volajúceho a chrám sa naplnil dymom.

5 Povedal som: Beda mi, som stratený, lebo som muž s nečistými perami a bývam medzi ľuďom s nečistými perami a moje oči videli kráľa, Hospodina zástupov.

Serafovia sú anjelské bytosti, o ktorých sa v Biblii hovorí len na tomto mieste. Komentátori sa zhodujú v tom, že serafovia zakrývajúci si tváre a nohy svojimi krídlami sú vyjadrením pokory pri pohľade na neuveriteľnú slávu a svätosť Boha. Aký je ich trojnásobný opis Boha?

Ako Izaiášova reakcia v tomto oddiele zosilňuje premáhajúce, ba až strach vzbudzujúce vnímanie Božej svätosti? Ako sa cítia hriešni ľudia, keď vidia Boha takého, aký naozaj je?

Habakuk 1:13

Tvoje oči sú príliš čisté, aby sa dívali na zlo. Ty sa nemôžeš pozerať na trápenie! Prečo hľadáš na neverných a mlčíš, keď bezbožný pohlcuje spravodlivejšieho od neho?

Tak ako Habakuk, aj my si často želáme, aby Boh zničil všetko zlo a všetkých zločincov. Kto by však na zemi zostal, keby Boh okamžite odstránil každého nesvätého človeka?

Čo hovorí prítomnosť zla a zločincov vo svete – napriek Božej svätej nenávisti voči hriechu – o jeho trpezlivosti a milosti?

2Petrov 3:3-14

Vedzte predovšetkým, že v posledných dňoch prídu posmievači, ktorí žijú ako sa im zachce, 4 a budú sa posmievať: Čo sa stalo so sľubom o jeho príchode? Ved' odkedy zosnuli otcovia, všetko ostáva tak, ako bolo na začiatku stvorenia! 5 Tým, čo to tvrdia, totiž uniklo, že nebesá boli oddávna a zem na Božie slovo povstala z vody a spočíva na vode. 6 Vodou bol niekdajší svet zatopený a zničený. 7 To isté slovo zachováva terajšie nebo i zem pre oheň a deň súdu a záhuby bezbožných ľudí.

8 To jedno však nech vám nezostáva skryté, milovaní, že jeden deň je u Pána ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň. 9 Pán nemešká so svojim prisľúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká, ale je zhovievavý, lebo nechce, aby niekto zahynul, ale chce, aby sa všetci dali na pokánie.

10 Pánov deň príde ako zlodej. Vtedy sa nebesá s rachotom pomínú, živly sa rozplynú v ohni a zem i jej diela budú súdené.

11 Keď sa toto všetko má rozplynúť, akí musíte byť svätí a nábožní vo svojom správaní vy, 12 čo túžobne očakávate príchod Božieho dňa, keď sa nebesá rozplynú v ohni a živly roztopia v páľave?! 13 Podľa jeho prisľúbenia očakávame nové nebo a novú zem, v ktorých prebýva spravodlivosť.

14 Preto, milovaní, keďže očakávate takéto veci, usilujte sa, aby vás Pán našiel nepoškvrnených a bezúhonných, v pokoji.

Ktorý veľký súd z minulosti by nám mal pripomínať svätosť Boha a jeho pripravenosť súdiť hriech (v6)?

Aký účinok by mala mať neodvratiteľnosť budúceho súdu na to, ako žijeme v súčasnosti (v11-14)?

Prečo náš svätý Boh súd odkladá (v9)?

Ako je nazvané nové nebo a nová zem (v13)? Aký význam má tento názov?

1. Petrov 1:13-19

Preto si opášte bedrá svojej mysle, buďte triezvi, úplne dúfajte v milosť, ktorú dostanete pri zjavení Ježiša Krista. 14 Ako poslušné deti nedajte sa ovládať žiadosťami, ktoré vás predtým v čase vašej nevedomosti ovládali; 15 no rovnako, ako je svätý ten, čo vás povolal, aj vy buďte svätí v celom svojom počínaní. 16 Ved' je napísané: Buďte svätí, lebo ja som svätý!

17 A ak vzývate ako Otca toho, čo súdi nestranne každého podľa jeho skutkov, žite v bázni počas svojho pobytu v cudzine. 18 Ved' viete, že ste zo svojho márneho spôsobu života zdedení po otcoch boli vykúpení nie pominateľnými vecami, striebrom alebo zlatom, 19 ale drahou krvou Krista. On ako bezchybný a nepoškvrnený baránok.

Čo iné, okrem bázne (17), nás motivuje žiť životy sebaovládania a poslušnosti (v15, 18-19)?

Hebrejom 12:7-11

Vytrvajte v tom, čo slúži na výchovu, lebo Boh s vami zaobchádza ako so synmi. A ktorého syna otec nevychováva prísne? 8 Ak ste bez takej výchovy, akú podstupujú všetci, potom nie ste synovia, ale ako nemanželské deti. 9 Veď aj naši telesní otcovia boli prísnymi vychovávateľmi a vážili sme si ich. Vari sa nepodriadime omnoho viac Otcovi duchov, aby sme mali život? 10 Otcovia nás krátky čas vychovávali prísne a tak, ako sa im to videlo dobré, no on nás vychováva pre naše dobro, aby sme mali účasť na jeho svätosti. 11 Pravda, nijaká prísna výchova v tejto chvíli sa nezdá radostná, ale trpká; neskôr však prináša ovocie pokoja a spravodlivosti tým, ktorých vycvičila.

Čo vedie Boha k tomu, že nás nechá prechádzať ťažkosťami života (v10, 11)?

Čo o povahe vzťahu, ktorý máme s Bohom, odkrýva jeho výchova (v7-9)?

Žalm 24:3-6

Kto smie vystúpiť na vrch Hospodina? Kto sa smie postaviť na jeho svätom mieste? 4 Ten, kto má ruky nevinné a srdce čisté; ten, kto sa neobracia k márnosti, ani falošne neprisaha. 5 Ten si odnesie požehnanie od Hospodina a ospravedlnenie od Boha svojej spásy. 6 To je pokolenie tých, čo sa na neho vypyťujú; čo ťa vyhľadávajú, Bože Jáкова.

Čo je potrebné na to, aby sme mohli hľadať Božiu tvár a budovať dôverný vzťah s naším svätým Bohom?

Keď k Bohu pristupujeme s čistým srdcom, čo môžeme očakávať, že od neho prijmem?

Nahliadnutie do iných zdrojov

„Božia svätosť“, Jerry Bridges.

Kapitola druhá z knihy *The Pursuit of Holiness*. Copyright © 1978. V origináli použité s povolením NavPress. Všetky práva vyhradené. V češtine: *Úsilí o svatost*.

„Ako môžeme byť svätými vo svete?“, Stephen Bly.

Článok prevzatý z *Moody Magazine*. Copyright © 1996. V origináli použité s povolením autora. Všetky práva vyhradené.

Božia svätosť

Z knihy *The Pursuit of Holiness*, Jerry Bridges

No rovnako ako je svätý ten, čo vás povolal, aj vy buďte svätí v celom svojom počinaní. Veď je napísané: Buďte svätí, lebo aj ja som svätý!
1Petrov 1:15-16

Boh povolal každého kresťana k svätému životu. V tomto povolaní neexistujú žiadne výnimky. Nie je to iba povolanie pre duchovných, misionárov a niekoľko verných učiteľov zborovej školy. Každý kresťan z každého národa, či už bohatý alebo chudobný, učený alebo nevzdelaný, vplyvný alebo úplne neznámy, je povolaný k svätosti. Kresťan inštalatér aj kresťan bankár, neospevovaná žena v domácnosti i mocná hlava štátu, všetci sú rovnako povolaní k svätosti.

Toto povolanie k svätému životu sa zakladá na skutočnosti, že Boh sám je svätý. Pretože Boh je svätý, žiada, aby sme tiež boli svätí. Mnoho kresťanov má to, čo by sme mohli nazvať „kultúrnou svätosťou“. Prispôsobia sa charakteru a spôsobu správania kresťanov okolo seba. Podľa toho, či kresťanská kultúra v ich okolí je viacej alebo menej svätá, sú aj títo kresťania viacej alebo menej svätí. Boh však nás nepovolal k tomu, aby sme boli ako ľudia okolo nás. Povolal nás, aby sme sa podobali jemu. Svätosť nie je nič iné než pripodobnenie sa Božiemu charakteru.¹

Podľa podania Písma svätosť popisuje jednak majestátnosť Boží, tak i rýdzosť a mravnú dokonalosť Božej povahy. Svätosť je jednou z Jeho vlastností,² to znamená, že svätosť je podstatnou súčasťou Božej povahy. Jeho svätosť je rovnako nutná ako Jeho existencia alebo ako napríklad Jeho múdrosť či vševedúcnosť. Práve tak ako nemôže inak než *vedieť*, čo je správne, nemôže inak než *robiť*, čo je správne.

My sami od seba nevieme vždy, čo je správne, čo je spravodlivé a čestné. Občas zápasíme s rozhodnutiami, ktoré majú mravné podtóny. „Čo mám robiť, aby to bolo správne?“ pýtame sa. Boh sa však nikdy nedostáva do tejto neprijemnej situácie. Jeho

dokonalá znalosť vylučuje akúkoľvek neistotu o tom, čo je správne a čo zlé.

Niekedy však, i keď vieme, čo je správne, váhame to urobiť. V konaní toho, čo je správne môže byť skrytá obeť alebo urazená pýcha (napríklad keď vieme, že by sme mali niekomu vyznať svoj hriech), alebo nejaká iná prekážka. U Boha to však znova nikdy takto nie je. Boh nikdy nezakolíše. Vždy koná to, čo je spravodlivé a správne bez najmenšieho zaváhania. Zo samotnej Božej

povahy vyplýva, že je nemožné, aby robil niečo iné.

Božia svätosť je teda dokonale prostá od všetkého zla. Hovoríme, že šaty sú čisté, ak sú bez akejkoľvek škvrny alebo že zlato je rýdze, ak z neho bola odstránená všetka struska. V tom zmysle

môžeme uvažovať o svätosti Božej ako o absolútnej neprítomnosti akéhokoľvek zla v Bohu. Ján povedal: „Boh je svetlo a nieto v ňom nijakej tmy“ (1J 1:5). Ak sú tieto výrazy takto používané v Písme, svetlo a tma majú mravný význam. Ján nám hovorí, že Boh je úplne bez mravného zla a že sám je podstatou mravnej rýdzosti.

Súčasťou Božej svätosti je takisto dokonalá zhoda Boha s Jeho vlastným božským charakterom. To znamená, že všetky Jeho myšlienky a činy sa zhodujú s Jeho svätým charakterom. Ako protiklad uvažujme o našom vlastnom živote. Ako postupom času dozrievame v kresťanskom živote, dosahujeme určitý stupeň kresťanského charakteru. Rastíme v oblastiach ako pravdovravnosť, čistota a pokora. Nekonáme však vždy v zhode so svojim charakterom. *Zaklameme* alebo sa necháme chytiť do série nečistých myšlienok. Potom sa kvôli týmto činom zľakneme sami seba, lebo sa nezhodujú s našim charakterom. To sa Bohu nikdy nestane. On vždy jedná v zhode so svojim svätým

...môžeme uvažovať o svätosti Božej ako o absolútnej neprítomnosti akéhokoľvek zla v Bohu.

charakterom. A práve k tejto svätosti nás Boh povoláva, keď hovorí: „Svätí buďte, lebo ja som svätý.“

Absolútna svätosť Božia by pre nás mala byť veľkou útechou a uistením. Ak je Boh dokonale svätý, môžeme veriť, že vždy s nami jedná dokonale a spravodlivo. Často sme v pokušení spochybňovať Božie činy a sťažujeme sa, že s nami nejedná spravodlivo. Toto je diabolská lož, tá istá vec, ktorú vyviedol Eve. V podstate jej povedal: „Boh k vám nie je poctivý“ (Genezis 3:4-5). Už zo samotnej Božej povahy je však nemožné, aby bol nespravodlivý. Keďže je svätý, i všetky Jeho činy sú sväté.

Musíme prijímať s vierou skutočnosť, že Boh je svätý, aj keď ťažké okolnosti pôsobia, že sa to javí inak. Sťažovať sa na Boha znamená v skutočnosti popierať Jeho svätosť a hovoriť, že nie je spravodlivý.

V sedemnástom storočí Stephen Charnock povedal: „Pre Neho je menšou urážkou popierať jeho bytie, než popierať rýdzosť tohto bytia; to prvé v Ňom neguje Boha, to druhé z Neho robí znetvoreného, nemilujúceho a ohavného Boha... ten, kto povie, že Boh nie je svätý, hovorí oveľa horšie ako ten, kto povie, že Boha vôbec niet.“³

Doteraz si živo spomínam, ako so mnou Boh prvýkrát jednal, keď som sa na Neho sťažoval pred viac než 25 rokmi. V súlade s Jeho vôľou som sa usadil v San Diegu v Kalifornii a začal som hľadať zamestnanie. Keď uplynulo niekoľko týždňov bez úspechu, začal som v duchu viniť Boha. „Koniec koncov som sa zriekol svojich plánov, len aby som konal Jeho vôľu, a On ma nechal na ľade.“ Boh milostivo zameral moju pozornosť na knihu Jób, verš 34:18-19: „Azda sa kráľovi hovorí: Ty naničhodník! a kniežatám: Vy bezbožníci? - hovorí sa tak tomu, čo nenadŕža vládcom a neuprednostňuje bohatého pred chudákom, pretože oni všetci sú dielom jeho rúk?“ Hneď ako som prečítal túto časť, okamžite som padol na kolená a vyznal Mu svoj strašný hriech, že som sa sťažoval a spochybňoval Jeho svätosť. Boh mi milostivo odpustil a na druhý deň som dostal dve ponuky na zamestnanie.

Uznanie Jeho svätosti je jedným zo spôsobov, ako máme chváliť Boha. Podľa Jánovej vízie neba, popisovanej v Zjavení 4, štyri živé bytosti okolo Božieho trónu neustále hovoria: „Svätý, svätý, svätý Pán,

Boj, Všemohúci, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde“ (Zjavenie 4:8). Serafi v Izaiášovom videní Božej slávy tiež vyjadrovali túto trojnásobnú chválu Božej svätosti (Izaiáš 6:3). Keď Mojžiš chválil Boha za vyslobodenie Izraelitov pred faraónovou armádou, spieval takisto o Božej svätosti:

„Kto spomedzi bohov je taký ako ty, Hospodin? Kto sa ti vyrovná velebou svätosti? Divotvorca hrozný, hoden všetkej chvály?“ (Exodus 15:11)

Boh je v Písme často nazývaný Svätý alebo Svätý Izraela.⁴ Termín *svätý* sa podľa Stephena Charnocka⁵ používa v spojení s Jeho menom častejšie než ktorýkoľvek iný prívlastok. Svätosť je Božou korunou. Predstav si na okamih, že by Boh vlastnil všemohúcnosť (nekonečnú moc), vševedúcnosť (dokonalé a úplné znalosti) a všadeprítomnosť (je všade), ale bez

dokonalejšej svätosti. Ako taký by sa už nemohol nazývať Bohom. Svätosť znamená dokonalosť všetkých ostatných Jeho prívlastkov: Jeho moc je svätá moc, Jeho milosrdenstvo je sväté milosrdenstvo, Jeho múdrosť je svätá múdrosť. Práve Jeho svätosť Ho viacej než akýkoľvek iný prívlastok robí hodným našej chvály.

Boh však žiada viacej, než aby sme uznávali Jeho svätosť. Hovorí nám: „Svätí buďte, lebo ja som svätý.“ Boh právom žiada dokonalú svätosť od všetkých svojich morálnych bytostí. Nemôže to byť inak. Nie je možné, aby ignoroval alebo schvaľoval spáchané zlo. Nemôže ani na okamih znížiť svoje dokonalé kritérium svätosti. Skôr musí povedať - a aj hovorí: „Tak buď svätý vo všetkom, čokoľvek robíš.“ Prorok Habakuk prehlásil: „Tvoje oči sú príliš čisté, aby sa dívali na zlo. Ty sa nemôžeš pozeráť na trápenie“ (Habakuk 1:13). Kvôli svojej svätosti Boh nemôže nikdy prepáčiť alebo prehliadnúť akýkoľvek hriech, ktorý spáchame, nech by bol akokoľvek malý.

Niekedy sa pokúšame pred Bohom ospravedlniť nejaký čin, na ktorý nás upozorňuje naše vlastné svedomie. Pokiaľ však skutočne pochopíme význam Božej dokonalejšej svätosti v Ňom samotnom i v Jeho požiadavkách na nás, zreteľne uvidíme, že pred Ním nie je nikdy možné ospravedlniť aj sebamenšie odchýlenie sa od Jeho dokonalejšej

„Pre Neho je menšou urážkou popierať jeho bytie, než popierať rýdzosť tohto bytia.“

vôle. Boh neprijíma výhovorku: „Nuž, ja som proste taký,“ alebo aj sľubnejší výrok: „Nuž, v tejto oblasti svojho života stále rastiem.“

Nie, Božia svätosť neberie ohľad na menšie kazy alebo nedostatky nášho osobného charakteru. My kresťania, hoci ospravedlnení jedine spravodlivosťou Kristovou, by sme mali starostlivo uvažovať o slovách pisateľa listu Hebrejom: „Usilujte... o posvätenie, bez ktorého nikto neuvidí Pána“ (Hebrejom 12:14).

Boh je svätý a preto nás nemôže nikdy pokúšať na zlé. „Nikto nech v čase skúšky nehovorí: Boh ma pokúša! Veď Boha nemožno pokúšať na zlé a ani on sám nikoho nepokúša“ (Jakub 1:13). Zrejme nikto z nás si nebude predstavovať, že nás Boh aktívne nabáda ku konaniu zla, môžeme však mať pocit, že nás Boh stavia do situácie, v ktorej nemáme voľbu.

Taký pocit mal kráľ Saul pri svojom prvom veľkom vojenskom ťažení proti Filištínom (1Samuelova 13).

Pred bitkou mal Saul čakať sedem dní na proroka Samuela, ktorý mal prísť obetovať zápalnú obeť a vyzývať Hospodinovu priazeň. Saul čakal na Samuela sedem dní. Keď Samuel neprišiel, Saula naplnila úzkosť a zápalnú obeť obetoval sám. Saul mal pocit, že nemá inú voľbu. Ľudia mali strach a začínali sa rozchádzať, Filištínci sa zhromažďovali k bitke, Samuel meškal. Bolo nutné niečo urobiť! Boh ho postavil do situácie, kde sa zdalo, že nemá inú voľbu než neposlúchnuť výslovné Božie inštrukcie.

Pretože sa Saul spreneveril Božej výslovnej vôli, stratil svoje kráľovstvo (1Samuelova 13:13-14). A čo my? Máme niekedy pocit, že nemáme inú voľbu, než trochu zatieniť pravdu alebo spáchať len trochu nečestný skutok? Ak takto uvažujeme, hovoríme tým vlastne, že nás Boh pokúša na hriech, že nás stavia do situácie, v ktorej nemáme inú voľbu.

Ľudia, ktorí sa musia podriaďovať vyššej moci, sú pri tomto pokušení zvlášť zraniteľní. Vyšší úradníci často robia nátlak na svojich podriadených, aby spáchali nečestné alebo neetické skutky. Ako mladý námorný dôstojník som čelil tomuto pokušeniu. Za niekoľko kilogramov kávy patričným ľuďom mohla naša loď dostať „zdarma“ všetko možné cenné vybavenie, ktoré sme potrebovali pre svoju prácu. „A

koniec koncov,“ znelo zdôvodnenie, „všetko to aj tak patrí námorníctvu.“ Nakoniec som sa musel postaviť proti svojmu veliacemu dôstojníkovi, riskovať svoju námornú kariéru a povedať mu, že s tým nechcem nič mať.

Boh je svätý a preto nenávidí hriech. Nenávidieť je také silné slovo, že ho neradi používame. Karháme svoje deti, Ak povedia, že niekoho nenávidia. Ak však ide o Boží postoj voči hriechu, len také silné slovo ako nenávidieť náležite vyjadruje významovú hĺbku. Pri preberaní rôznych hriechov v Izraeli Boh hovorí: „Toto všetko sú veci, ktoré nenávidím“ (Zachariáš 8:17). Nenávisť je patričná emócia, ak sa jedná o hriech. A čím viac my sami rastieme v svätosti, tým viac nenávidíme hriech. Dávid povedal: „Tvoje rozkazy ma robia múdrejším, preto nenávidím každý chodník lži“ (Žalm 119:104). Ak to platí o človeku, tým skôr o Bohu. Čím viac rastieme v svätosti, tým viac nenávidíme hriech a nekonečne svätý

Boh má nekonečnú nenávisť voči hriechu.

Často hovoríme: „Boh nenávidí hriech, ale miluje hriešnika.“ To je našťastie pravda, avšak príliš často rýchlo prejdeme prvú polovicu tohto výroku, aby sme sa dostali k druhej. Nemôžeme uniknúť skutočnosti, že Boh nenávidí naše hriechy.

Možno o svojich hriechoch žartujeme alebo ich ospravedlňujeme, Boh ich však nenávidí.

Zakaždým teda, keď zhrešíme, robíme niečo, čo Boh nenávidí. Nenávidí naše zmyselné myšlienky, našu pýchu a žiarlivosť, naše náladové výbuchy a naše mudrovanie, že účel svätí prostriedky. Je potrebné, aby sme si uvedomili, že Boh nenávidí všetky tieto veci. Natoľko si zvykneme na svoje hriechy, že niekedy sklzneme do akéhosi stavu pokojného spoluzitia s nimi. Boh ich však nikdy neprestáva nenávidieť.

Je potrebné, aby sme vo svojich srdciach pestovali tú istú nenávisť voči hriechu, akú má Boh - nenávisť voči hriechu, nie len ako niečomu znepokojujúcemu alebo niečomu, čo nás poráža, ale ako niečomu, čo sa nepáči Bohu. To je základ pravej svätosti. Musíme pestovať postoj Jozefov, ktorý povedal, keď bol pokúšaný: „Ako by som teda mohol spáchať takú nepravosť a zhrešiť voči Bohu?“ (Genesis 39:9).

Boh nenávidí hriech, nech ho nájde kdekoľvek, či vo svätcovi alebo v hriešnikovi. Neprechováva nenávisť voči hriechu pri

Je potrebné, aby sme vo svojich srdciach pestovali tú istú nenávisť voči hriechu, akú má Boh.

jednej osobe a neignoruje ho pri druhej. Súdi dielo každého človeka nestranné (1 Petrov 1:17). Biblické svedectvo dokonca ukazuje, že Boh možno súdi hriechy svojich svätých prísnejšie než hriechy sveta. Dávid bol mužom podľa Božieho srdca (Skutky 13:22), avšak po jeho hriechu proti Uriášovi mu bolo povedané: „Odteraz už meč nikdy neobide tvoj dom „ (2Samuelova 12:10). Mojžiš bol za jeden skutok nevery vylúčený zo zeme Kanaán bez ohľadu na mnoho rokov vernej služby. Jonáš bol za svoju neposlušnosť uvrhnutý do strašného väzenia v žalúdku obrovskej ryby, kde strávil tri dni a tri noci, aby sa naučil neutekať pred Božími príkazmi.

V klame svojich srdc sa niekedy zahrávame s pokušením a živíme myšlienky, že vždy sa neskôr môžeme kajať a žiadať o odpustenie. Také myslenie je krajne nebezpečné. Boh súdi nestranné. Nikdy neprehliada náš hriech. Nikdy sa nerozhodne nedbať, aj keď sa jedná len o malý hriech. Nie, Boh hriech nenávidí, nech ho nájde kdekoľvek a kedykoľvek.

Časté rozjímanie o Božej svätosti a dôslednej nenávisti voči hriechu je silným odstrašujúcim prostriedkom proti zahrávaniu sa s hriechom. Hovorí sa nám, aby sme žili svoj život tu na zemi ako cudzinci v úcte a bázni (1Petrov 1:17). Pokladá sa za samozrejme, že láska Božia k nám skrze Ježiša Krista by mala byť našou prednostnou motiváciou k svätosti. Avšak motivácia inšpirovaná Božou nenávisťou voči hriechu a Jeho dôsledným odsúdením hriechu nie je o nič menej biblická.

Božia svätosť je nesmierne vysoké kritérium, dokonalé kritérium. Ale jednako je to svätosť, ktorú od nás Boh žiada. Nemôže inak. Aj keď je pravda, že nás prijíma jedine vďaka zásluhám Kristovým, Božie kritérium nášho charakteru, postojov, citov a skutkov je: „Svätí buďte, lebo ja som svätý.“ Toto musíme brať vážne, ak máme rásť vo svätosti.

*

Poznámky:

¹ Svätosť „sa dá charakterizovať ako podobnosť Bohu“ (G. B. Stevens, v *Hastings Bible Dictionary*, ako cituje W. E. Vine v *An Expository Dictionary of New Testament Words* [1940; jednozväzkové vydanie, Londýn: Oliphants, Ltd., 1957], str. 227). Charles Hodge, ktorý písal o výraze v liste Rimanom 6:19 *spravodlivosť na posvätenie*, hovorí: „Priamym výsledkom poslušnosti voči Bohu je vnútorná podobnosť Božiemu obrazu“ (*Commentary on the Epistle to the Romans* [1886; nové vydanie, Grand Rapids, Michigan: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1955], str. 209). A. W. Pink povedal: „Svätosť ... pozostáva z onej vnútornej zmeny alebo obnovy našich duší, ktorou sú naša myseľ, city a vôľa uvádzané do harmónie s Bohom“ (*The Doctrine of Sanctification* [Swengel, Pennsylvania: Bible Truth Depot, 1955], str. 25).

² Prívlastky aplikované na Boha sa týkajú Jeho podstatných vlastností a odvodzujú sa z biblického popisu Boha. Jeho prívlastok svätosti je prevzatý z oddielov ako Exodus 15:11, Leviticus 19:2, Žalm 89:36, Izaiáš 57:15 a 1. list Petrov 1:15-16.

³ Stephen Charnock: *The Existence and Attributes of God* (nové vydanie, Evansville, Indiana: Sovereign Grace Book klub, 1958), str. 449.

⁴ Napríklad pozri Žalm 89:19, Izaiáš 40:25 a 43:14, Ozeáš 11:9, Habakuk 3:3, Jeremiáš 51:5 a Ezechiel 39:7.

⁵ Charnock: *Existence and Attributes*, str. 448.

Ako môžeme byť svätými vo svete?

Z časopisu *Moody Monthly*, Stephen Bly

Božím zámerom je, aby osobná svätosť bola niečím oveľa viac než len zoznamom.

Po dvadsaťkilometrovej jazde autom poľnou cestou ma Brian prinútil zastaviť vedľa bielych borovic, červených jedlí a kosodrevinových cédrov.

„Tu nemôžeš poľovať,“ povedal som. „Je to kmeňové územie a na tabuli bolo napísané: „Zákaz vstupu!““

„To znamená iba toľko, že na územie nesmú vojsť vozidlá... snežné skútre, dodávky, štvorkolky... a také veci, nie?“

„Nie. „Zákaz vstupu!“ znamená, že bez povolenia majiteľov na pozemok vkročiť nesmieš.“

„Ale Rod sem stále chodieval poľovať a povolenie nemá.“

„Nuž, starý Rod má asi inú predstavu o tom, čo znamená „Zákaz vstupu!““

Brian a ja sme si v ten deň len ťažko vydiskutovali naše rozličné pohľady na vec. Pripomenulo mi to, že niečo také jasné a priame ako tabuľa s nápisom „Zákaz vstupu!“ môže byť úplne ignorované alebo hrubo nepochopené.

Pán vydal niekoľko zreteľných a jasných varovaní na rôznych miestach v Biblii, ktoré však mnohí z nás podobne zneužívajú.

Napríklad, 1Petrov 1:16 cituje Pánov príkaz: „Buďte svätí, lebo aj ja som svätý.“

Svätosť je prikázaná. Posolstvo tohto príkazu, ktoré sa opakovanne vyskytuje na ceste životom, je nezastaviteľné: Ako nasledovníci Pána Ježiša Krista sa musíme uistiť, že morálna úroveň nášho charakteru a činov je podriadená tej Jeho. To je svätosť. Niekedy sa strácame v lese teologických definícií. Svätosť nie je iba slovo, na ktorým máme rozjímať; je to úroveň života, ktorú máme dosiahnuť. Musíme sa usilovať byť ako Ježiš – v našich srdciach, v našich myšliach a v našich skutkoch.

Zdá sa, niektorí majú schopnosť prejsť životom s úplným ignorovaním tohto príkazu. Další nachádzajú únik tak, že prekrúcajú jeho význam.

„Ak sa v podstate väčšinou snažím byť svätý,... tak asi to je ten štandard, ktorý od mňa Boh očakáva,“ tvrdia.

Ale zdá sa, že na rozdiel od politikov a byrokratov, Pán rád komunikuje nepochybne jasným jazykom. Keď Ježiš v Matúšovi 5:48 hovorí: „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec,“ Jeho úmyslom je, aby sme hneď porozumeli zmyslu toho, čo hovorí. Rovnako je to aj s príkazom: „Buďte svätí, lebo aj ja som svätý.“

Svätosť nie je iba slovo, na ktorým máme rozjímať; je to úroveň života, ktorú máme dosiahnuť.

Problém so zoznamami

V určitom bode našej kresťanskej cesty sa mnohí z nás stanú presvedčenými o tom, že svätosť je v podstate zoznamom prijateľného správania sa. Nás to k zoznamom tiahne

prirodzene. Pomáhajú nám robiť tie správne veci. Poskytujú nám dôkaz o tom, keď sme poslušní. A dôkaz o tom, keď ostatní poslušní nie sú.

Avšak, keď svätosť zredukujeme na zoznam pravidiel, vyvstanú najmenej tri problémy.

Po prvé, zoznamy sú vždy príliš krátke. Včera večer som vošiel do obývačky a našiel som svojho 15-ročného syna pozerať televíziu a jesť kekсы na gauči. Veľmi by sme chceli, aby náš nábytok vydržal, až kým naše posledné dieťa nezmaturuje, ale nedávne hody a masné omrvinky nám to spochybnili. Takže sme zaviedli pravidlo, že náš syn nesmie jesť zemiakové lupienky na gauči.

Keď som teda vyjadril svoje znepokojenie nad tým, že omrvinky z keksov sú po celom gauči, informoval ma, že o jedení keksov som sa nikdy nezmiel. Aha, už chápem - zoznam. Žiadne jedenie zemiakových lupienkov, kukuričných lupienkov, tortíl, keksov, syrových krekrov, slaných krekrov, nízkotučných slaných krekrov, nízkotučných

slaných krekrov s nízkym obsahom sodíka...
Fú! Aký dlhý zoznam vlastne potrebujem?

To isté je pravdou aj v oblasti svätosti. Váš zoznam možno začal jednoducho. Jedna jeho položka môže byť „žiadna pornografia“. A tak sa stránite vulgárnych miest rozkoše na predmestí. Ale čo s tými televíznymi kanálmi? A čo všetky tie mládeži neprístupné filmy v požičovni? Na internete je teraz toľko stránok plných pornografie! Zoznam je príliš krátky. Je potrebné neustále ho rozširovať.

Po druhé, každý zoznam je príliš dlhý. Necelé dva metre za mojou stoličkou mám pekný biliardový stôl. Žijem v horách v severo-centrálnej časti Idaho, kde je sneh od novembra do mája. Okrem toho, že si každý deň zabehnem pár míľ, väčšinu zimy strávim za počítačom.

Výnimkou sú chvíle, keď si dám prestávku a zahráme si biliard. Ale také niečo – hranie biliardu – bolo kedysi u mnohých ľudí na zozname toho, čo by kresťan, ktorých chcel žiť svätý život, nikdy nemal robiť. A možno sa ešte stále na zoznamoch niektorých ľudí nachádza. Možno sú tie zoznamy príliš dlhé.

Po tretie, väčšina zoznamov typu „Smiem“ a „Nesmiem“ zlyháva v tom, že nám nehovorí ako ich poslúchať. Nielenže im chýbajú čo i len

jednoduché inštrukcie, ale zdá sa, že vôbec nedefinujú, aký druh postoja od nás Pán očakáva, keď sa podľa nich riadime. Nevyžaduje Boh viac než len správanie robotov? Nie je túžba našich srdc rovnako dôležitá ako pohyby našich tiel?

Niekedy je ľahké presvedčiť ľudí, aby súhlasili s tým, že svätosť je viac než len zoznam „Smiem“ a „Nesmiem“. „Áno,“ zvolajú, „vyhoďte celý ten zoznam. Pán nás miluje práve takých, akí sme, správne?“

Iste. Ale vôbec netuží po tom, aby sme zostali takí, akí sme teraz.

Keď zavrhneme myšlienku osobnej svätosti a to, že morálna kvalita nášho charakteru a činov by sa mala pripodobniť Pánovej, vzďaľujeme samých seba od každodenných úžitkov a požehnaní života v plnosti, ktorý nám Ježiš prisľúbil (Ján 10:10). Ignorovať svätosť znamená zostať otrokom hriechu (Rimanom 6:19b). Namiesto toho nás Pavol vyzýva aby sme sa vydávali „do služby spravodlivosti na posvätenie.“ Svätosť sa týka rozhodnutí, ktoré robíme každý deň a v každej chvíli.

Stredná cesta neexistuje. Buď sme úsilím o svätosť uchvátení, alebo od nej utekáme preč.

Nikto nestojí bez pohybu.
Nikto, ani jeden.

Iný prístup

Prvé dve kapitoly 1. listu Petrovho nám poskytujú návod k tomu, ako sa správne sústrediť na svätosť počas nášho bežného života.

1. Disciplína nech začína vo vašej myšli.

„Preto si opášte bedrá svojej mysle“ (1Petrov 1:13).

Sú dva spôsoby, ako udržať vášho psa na vašom dvore. Postaviť plot alebo naučiť ho neutekať. To isté platí aj o našich myšlienkach. Môžeme sa pokúsiť vystavať

plot z pravidiel, ktoré treba dodržiavať. Zrazu však nájdeme otvorené dvere, alebo sa popod plot prekopeme, alebo ho preskočíme.

Namiesto toho by sme mohli cvičiť naše mysle, aby zostali vo dvore. Verš z listu Filipanom 4:8 by mohol byť dobrým

miestom, kde začať tréning. „Napokon, bratia, upriamte svoju myseľ na všetko, čo je pravdivé, čestné, spravodlivé, čisté, láskyhodné a úctyhodné, to, čo je cnostné a chvályhodné.“

Bude nás dobre vytrénovaná myseľ naozaj poháňať žiť svätý život? „Lebo zmýšľanie tela vedie k smrti, zmýšľanie Ducha však vedie k životu a pokoju“ (Rimanom 8:6).

Z času na čas potrebujeme kontrolu myšlienok. Možno len jednoducho počas tichých súkromných večerných chvíľ, keď sa sami seba spýtame: „Ktorých päť hlavných tém dnes zamestnávalo moju myseľ?“

Do úvahy vezmite aj množstvo času stráveného premýšľaním o jednotlivých záležitostiach a tiež intenzitu myšlienok, ktorú ste im venovali. Možno ste strávili dve hodiny snažiac sa rozhodnúť sa, akým darčekom prekvapíte svoju polovičku a päť minút rozhodovaním sa, ako sa pomstiť šéfovi. Obe sa dajú považovať za dominantné témy vo vašej myšli.

Keď už máte napísaný krátky zoznam tém, porovnajte si ho s veršami Filipanom

**Buď sme úsilím
o svätosť zaujatí, alebo
od nej utekáme preč.**

4:8, Jakub 3:17, Galatanom 5:22 alebo s inými pasážami Písma, ktoré nám pripomínajú, o čom by sme mali premýšľať. Tak rýchlo získate predstavu o tom, či ste v ten deň správne (alebo nesprávne) trénovali svoju myseľ.

2. Ovládajte sa.

To znamená byť rovnako poslušný vo vašich činoch ako vo vašich myšlienkach. Nie je to ľahké. Niekedy si predstavujeme, že ak sú naše myšlienky dobré, budeme dobré skutky robiť automaticky. Ale spomeňte si, čo povedal Pavol: „A tak teda ja sám svojim rozumom slúžim Božiemu zákonu, ale telom zákonu hriechu“ (Rimanom 7:25).

Funguje to takto. Počas šoférovania z práce domov si spomeniete, že prvé slová, ktoré ste počas posledných pár týždňov svojim deťom večer povedali, boli negatívne. Nechali trojkoľky na príjazdovej ceste, zabudli priniesť dnu smetné nádoby, nepokosili trávnik, ohadzovali sa vodnými balónmi v pracovni, robili chemický pokus na mačke... Každý deň niečo iné a len čo prekročíte prah vášho domova, do tridsiatich sekúnd strácate trpezlivosť.

Ale dnes to bude iné. Budete sa kontrolovať. Už ste sa na to vopred psychicky pripravili. Budete pán Chladná hlava, aj keby si znova nasprejovali svoje šatníky bez toho, aby z nich najprv vybrali oblečenie.

Prvých 15 sekúnd je všetko pokojné. Potom spozorujete, že Junior sa snaží spláchnuť obľúbenú Sisinu bábiku do toalety a zdá sa, že podlahu kúpeľne, dvoch izieb a halu pokrýva veľké jazero vody. Zrazu sa správate presne opačne, než ste si predtým vo svojej mysli zaumienili.

Všetci sme ľudia zvykov. V aute si zapíname bezpečnostné pásy. Umývame si zuby. Vynášame smeti. Rodina je každú nedeľu vystrnadená z postele presne načas, aby sa stihla pripraviť do zhromaždenia. Naše auto berieme na naplánované výmeny oleja. Predtým, než deti idú do školy, čítame im ranné zmyslenia.

Možno by sa nám všetkým zišlo ešte zopár zbožných zvykov.

Povedzme, že sa rozhodnete, že každé z vašich detí potrebuje za každú vašu sťažnosť alebo negatívne slová počuť aspoň dve povzbudivé slová alebo skutky. Bude

potrebné, aby ste si vytvorili nový návyk. To znamená, že predtým, než vyletíte z kože kvôli tomu, že Junior zalepil dvere na vašej skrini sekundovým lepidlom, ho radšej objímate a poviete mu, že si myslíte, že je skvelé, že sa mu tak dobre darí v matematike. Návyk s názvom „dve-za-jednu.“ Pre mnohých z nás by to bol skutočný prejav sebaovládania.

3. Žite život na dlhé trate.

Ako povedal apoštol Peter: „Úplne dúfajte v milosť, ktorú dostanete pri zjavení Ježiša Krista“ (1Petrov 1:13).

Niektorí ľudia argumentujú, že ak by sa svätosť vyplácala rýchlejšie, viac ľudí by bolo motivovaných usilovať sa o ňu. Je pravdou, že sú obdobia, kedy sa zdá, že naša tvrdá práca na duchovnej disciplíne prináša málo odmien. Premýšľame rovnako ako žalmista: „Zbytočne som teda dbal o čistotu srdca

a ruky si umýval v nevine“ (Žalm 73:13). Riešenie nachádzame, keď sa na to pozrieme z hľadiska dlhodobého riešenia: „Hospodin pozná cestu spravodlivých, no cesta bezbožníkov vedie do záhuby“ (Žalm 1:6).

Dokonca aj tréner, ktorý trénuje baseball len prvý rok, vie, že to, čo sa počíta,

je skóre na konci zápasu, nielen to, čo sa deje v prvých častiach hry. Ak tím vzdá zápas priskoro, je na trénerovi presvedčiť ich, že hra ešte ani zďaleka neskončila.

Keď budeme mať v zornom poli koniec hry života, to jest, jedno oko nestále sústredené na Pánov návrat, a keď budeme vždy túžiť po plnosti života v nebi, života slobodného od hriechu a zármutku, pomôže nám to uvedomovať si, že všetky pozemské zápasy o svätosť sú toho hodné a že zápas ešte neskončil. Hebrejom 12:2 nám pripomína, že by sme mali „upierať zrak na Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery. Miesto radosti, ktorá sa mu ponúkala, pretrpel muky na kríži, pohrdol potupou a teraz sedí po pravici Božieho trónu.“

Monika prežila na strednej škole štyri mizerné roky. Keďže sa snažila vynikať v štúdiu, ostalo jej málo času na párty a zábavu so zvyškom jej triedy. Neustále ju zosmiešňovali za jej usilovnú prácu a dobré známky. Na popularite jej nepridávali ani jej morálne a duchovné zásady. Volali ju poslednou pannou na ich strednej škole.

Je pravdou, že sú obdobia, kedy sa zdá, že naša tvrdá práca na duchovnej disciplíne prináša slabú odmenu.

Nemala absolútne žiadny záujem zúčastniť sa triedneho stretnutia po piatich rokoch. Navyše to bolo práve v čase, keď končila letný semester magisterského štúdia.

Večer pred svojou svadbou sedela v tme na predných schodoch domu svojich rodičov a rozprávala sa so svojou matkou. „To, na čo som najviac pyšná, mami, je, že som si svoj sexuálny život naozaj zachovala pre Eddieho. Povedal, že to je najlepší dar, aký môže dať žena svojmu manželovi.“

Monika a Eddie sa zúčastnili stretávky jej triedy po 10 rokoch. Väčšina párty dievčat zo strednej školy vyzerala, akoby mali 40 rokov. Polovica z nich bola rozvedená. Ostatné rozprávali o hlupákoch, za ktorých sa vydali. Väčšina z nich sa snažila zápasíť o úctu a pozornosť, zúfalo chceli prebudiť slávu starých dní.

Na stretávke po 20 rokoch našla Monika veľa smutnejších, ale múdrejších spolužiakov. Zdalo sa, že žasnú nad tým, ako ona a Eddie tak dobre spolu vychádzajú. A na stretávke po 30 rokoch boli Monika a Eddie zvolení za kráľa a kráľovnú triedy. Bola to jednoglasná voľba. Monika v stredných rokoch nebola žiadnou okúzľujúcou kráskou. Ale 34 rokov neustáleho posväcovania ju urobilo príťažlivou pre generáciu, ktorá sa konečne naučila rozpoznať skutočnú cnosť. „Neúnavne konajme dobro, lebo ak nechabneme, budeme žiaľ, keď príde čas“ (Galatanom 6:9).

Zostať vernými

Tu sú tri návrhy, ktoré nám môžu pomôcť vytrvať. Po prvé, strávte nejaký čas v blízkosti veriacich, ktorí vo vás prebúdajú to najlepšie. Šírenie evanjelia sa nedá uskutočniť z jaskyne. Musíme byť medzi tými, ktorí potrebujú počuť o Kristovi. Ale nemôžeme stráviť všetok náš čas s tými, ktorí nás ťahajú nadol. Čím úmornejšou sa naša cesta stáva, tým viac času musíme stráviť v spoločenstve, ktoré nás povzbudzuje.

Po druhé, vyhľadajte si partnera v úsili o svätosť. Duchovne zrelého kresťana, ktorý vie pomôcť, povzbudiť a usmerniť vás, aby ste boli stále viac podobní Kristovmu charakteru, nielen iba nasledovníkmi ľubovoľného zoznamu toho, čo smiete a čo nie.

Po tretie, z času na čas si vyhraďte si pár hodín na to, aby ste uvažovali o tom, ako ďaleko ste sa už posunuli. Všetci máme pred sebou dlhú cestu, ale za tie roky sme už nejaký pokrok urobili. Staré zvyky strácajú stisk, ktorým nás držia. Nad spomienkami na niektoré hriešne túžby si teraz len povzdychneme, potrasíme hlavou a sme vďační Bohu za to, že nás od nich oslobodil.

Odmietnite zúženie svojho života na spôsoby a zvyky, ktoré patria do vašej hriešnej minulosti. „Nedajte sa ovládať žiadostami, ktoré vás predtým v čase vašej nevedomosti ovládali“ (1Petrov 1:14).

Jedna z prvých biblických právd, ktorej väčšina z nás rozumie, je, že Boh nás miluje, odpúšťa nám a zachraňuje nás bez ohľadu na to, akí sme hriešni. Pavol to zhrňa vo verši listu Rimanom 5:8, kde uvádza: „No Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni.“

Druhá správa, ktorá by mala byť prekvapujúca a napínava, je, že nemusíme zostať uväznení v hriechu a v hriešnych zvykoch minulosti. V čase, keď sa nás Boh rozhodol zachrániť, sme všetci boli hriešnikmi, ale nemusíme nimi zostať. V skutočnosti kvôli Božej láske rovnakí zostať nesmieme.

Joanna zvykla hovoriť, že najkrikľavejším hriechom jej mladosti bola chudoba. Teraz ju však nazýva lakomstvom. V snahe dokončiť vysokú školu využila všetky možné triky, len aby prežila. Vedela, kedy sa ukázať u kamarátov alebo príbuzných a dostať pozvanie na večeru.

Vedela, ako nechať spadnúť konzervy na zem tak, aby sa na nich vytvorila priehlbina, a potom vyžadovať od supermarketu, aby jej ich predali v zľave. Každý október si vo veľkom obchodnom dome kúpila jesenný kabát, nosila ho až do jari, a potom ho vrátila do obchodu s tvrdením, že to bol narodeninový darček, ktorý jej nesadol, a chcela, aby jej vrátili peniaze späť. Každá cenovka pre ňu znamenala vyjednávanie a každý voľný dolár by mohol byť rovnako jej ako niekoho iného. Nikdy nikomu nedala prepitné. Nikdy nedala desiatok. „Veď oni mi nič nedávajú,“ sťažovala sa.

Ale po 15 rokoch podnikania s nehnuteľnosťami objavila Joanna zachraňujúci vzťah s Ježišom Kristom. Prišiel čas na zmeny, ale tie sa nediali ľahko.

V čase, keď sa nás Boh rozhodol zachrániť, sme všetci boli hriešnikmi, ale nemusíme nimi zostať.

Aby predala kancelársku budovu, ktorú vlastnila, bolo nevyhnutné vymeniť všetky vyšúchané koberce v kanceláriách. Použité koberce doručila svojmu cirkevnému zboru, aby ich použili v miestnostiach pre nedeľnú školu, a od pastora si pýtala účet. Myslela si, že pre daňové účely by to bola dobrá odpočítateľná položka do zoznamu poskytnutých darov.

Joanna bola šokovaná a nahnevaná, keď zistila, že pastor koberce nechcel a vrátil jej ich späť. Opatrne sa jej snažil vysvetliť, že niečo, čo je príliš vyšúchané na ďalšie používanie v kancelárii, je istotne príliš opotrebené aj na použitie v dome Pánovom. Pastor jej dokonca naznačil, že ak to s chladnými dlážkami v miestnostiach nedeľnej školy myslí vážne, mohla by venovať desatinu zo svojho zisku z predaja budovy, a tak by mohli kúpiť úplne nový koberec. Trvalo tri mesiace, kým sa Joanna začala vymaňovať zo spôsobov svojho starého života a kým konečne dovolila Bohu, aby formoval jej charakter. Niektorí ľudia mu takú príležitosť nikdy nedajú.

Hrať podľa nových pravidiel

Spasenie prináša zmenu do pravidiel nášho života. Brať svätosť vážne znamená súhlasit s tým, že budeme hrať podľa nových pravidiel.

Čo sú staré pravidlá? Nuž, vezmime si napríklad vašu prácu. Staré pravidlá hovoria, že vaše povolanie musí byť vnútorne uspokojujúce, finančne lukratívne a nepožadujúce od vás veľa (obzvlášť po skončení pracovnej doby). Ale čo sú tie nové pravidlá? 1Tesaloničanom 4:11,12 nám hovorí toto: „...a usilovali sa pokojne žiť, konať si svoje povinnosti a pracovať vlastnými rukami, ako sme vám prikázali; aby ste sa počestne správali voči tým, čo sú mimo a neboli ste tak od nikoho závislí.“

Jedným z dobrých nápadov je nakresliť si tabuľku. Pozdĺž ľavej strany si poznamenajte šesť najdôležitejších oblastí života. Môže to zahŕňať Pána, manželstvo, deti, rodinu, financie, zdravie, bohoslužby a voľný čas.

Vedľa toho si zapíšte „Pravidlá sveta“, ktoré sa danej oblasti týkajú. Potom si do stĺpca vpravo pre každú položku zaznamenajte „Pravidlá kráľovstva“.

To by mohol byť jeden z dobrých spôsobov, ako si zapamätať, že hráme hru podľa nových pravidiel. Možno, ak by sme tieto princípy poznali lepšie, nepotrebovali by sme pre svätý život taký vyčerpávajúci zoznam toho, čo smieme a čo nesmieme robiť.

Verš v Kološanom 3:17 môže byť jednou z takých pomôcok. „A všetko, čo konáte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša.“ To znamená, že to, čo na svojom zozname potrebujete, sú len dve malé vety:

1. „Ako by povedal Ježiš...“.

Aké slová používame? O akých témach hovoríme? Ktoré príbehy sú vhodné na to, aby sme ich rozprávali ďalej? Akékoľvek slová vychádzajúce z našich úst by sme mali byť schopní uviesť frázou: „Ako by povedal Ježiš...“

2. „Rád by som venoval nasledujúci čin Pánovi Ježišovi Kristovi...“.

Ak by bol ten riadok úprimným úvodom ku všetkému, čo robíme, nepotrebovali by sme zoznam nariadení.

Obe vety od nás vyžadujú, aby sme mali zrelé porozumenie srdca a mysle Ježiša Krista. A to nás núti k hodinám seriózneho štúdia Biblie a osobného spoločenstva s Pánom.

Svätosť je život, nie zoznam.

Život svätosti prinesie silu veriacemu, pokoj spoločenstvu a potešenie Otcovi. Usilovanie o svätosť si bude vyžadovať každodenné rozhodnutia, ktoré za nás nikto iný nespraví. „No rovnako, ako je svätý ten, čo vás povolal, aj vy buďte svätí v celom svojom počínaní“ (1Petrov 1:15).

*

Príprava vlastnej odpovede

1. Stručne definujte svätosť: ako sa týka Boha (Boh je svätý) a vás (vy máte byť svätým).
2. Napíšte modlitbu vďakyvzdania, v ktorej uznáte Božiu jedinečnú svätosť, a v ktorej vyjadrite údiv nad tým, že svoju neuveriteľnú milosť ponúka aj padlým ľuďom, ako ste vy.
3. Napíšte jednu oblasť vášho života, v ktorej chcete, aby vám tento týždeň Boh pomohol začať meniť sa. Vyznajte mu, že nie ste spokojní len s tým, aby bolo s vami zaobchádzané ako so svätými len pre to, čo spravil Kristus, ale že túžite po tom, aby sa Kristova svätosť stala súčasťou vášho života.

Diskusia o téme

1. Aký nový pohľad na Božiu svätosť ste vďaka prečítaným oddielom z Pisma a článkom získali?
2. Ako by ste definovali svätosť Boha?
3. Je dnes svätosť Boha v našich zboroch zanedbávanou doktrínou? Ak áno, prečo si to myslíte?
4. Často sa Božie volanie k svätosti zdá byť nejakým druhom nevyhnutného zla – musíme byť svätí, pretože to Boh prikazuje. Je to spravodlivé? Budeme šťastnejší alebo nešťastnejší, keď budeme svätí? Prečo?
5. V Levitikus 10:3 Boh hovorí: „*Na tých, čo prichádzajú ku mne, ukážem svoju svätosť, pred všetkým ľuďom budem zvelebený.*“ Ako by ste reagovali na zvyčajné obvinenia, že takýto postoj je egoistický?

6. Ako sa svätosť Boha týka iných stránok jeho charakteru (napr. jeho hnevu, spravodlivosti, atď.)?
7. V čom a ako sa spoliehame na Božiu svätosť?
8. Ako je možné žiť sväté životy vo svete, ktorý je chorý od hriechu?
9. Ako sa môžeme usilovať o svätosť a zároveň sa vyhnúť pádu do zákonnického spôsobu zmýšľania založeného na skutkoch?
10. Čo znamená Božie úplné a konečné vyhladenie hriechu? V akom zmysle sa naň môžeme tešiť?

Praktické činy poslušnosti

1. Ako táto diskusia zmenila vaše pôvodné porozumenie tejto téme? Svoje myšlienky zhrňte tu:
2. Ako by mohli tieto zmeny veľmi prakticky ovplyvniť váš život (správanie, postoje, atď.)?
3. Umožnite ostatným sledovať váš rast: Stanovte si ciele rastu v tejto oblasti vašej viery a podelte sa s nimi vo vašej skupine alebo s moderátorom skupiny.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola